

คนเลี้ยงกุ้ง

โยมแม่ได้เคยร่วมลงทุนทำนากุ้งกับ
หมู่ญาติ ในช่วงแรกๆ กุ้งที่เลี้ยงเอาไว้ตัว
อ้วนพี ขายได้ราคาดี จนสามารถขายกุ้ง
ได้แบบยกบ่อเลยครั้บ เงินทองก็ไหลมาเทมา
เป็นกอบเป็นกำ แต่ช่วงหลังๆ กุ้งที่เลี้ยงไว้
กลับสามัคคีกันตายหมู่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ
จนกระทั่งตายเรียบยกบ่อ ทำให้สุดท้าย
ต้องเลิกกิจการ และขาดทุนยับเยิน
พร้อมกับหนี้สินอีกมากมาย เหตุใด
อาชีพทำนากุ้งของโยมแม่ จึงร่ำรวยใน
ช่วงแรก แต่ช่วงหลังกลับขาดทุน

ผมสงสัยว่า กุ้งที่ตายเองในบ่อเลี้ยง
กับกุ้งที่ตายเพราะส่งขายให้เขาฆ่าเป็น
อาหาร ผู้เลี้ยงกุ้งจะมีส่วนในวิบากกรรมนี้
เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรครับ

ผู้ที่เลี้ยงกุ้งขาย จะได้รับวิบากกรรม
ทั้งในภพนี้และภพหน้าอย่างไรบ้าง จะ
แก้ไขวิบากกรรมนี้จากหนักให้เป็นเบาต้อง
ทำอย่างไรครับ

คุณครูไม่ใหญ่

นาุ้งของโยมแม่ ช่วงแรกร่ำรวย
แต่ช่วงหลังขาดทุน เพราะทานบารมีใน
อดีตที่ทำในช่วงแรก แต่ไม่ได้อธิษฐานจิต
ล้อมกรอบเอาไว้ จึงส่งผลให้มาร่ำรวย
แต่เนื่องจากทำบุญมาไม่สม่ำเสมอ จึง
ทำให้ขาดทุนในภายหลัง อีกทั้งในชาตินั้น
ต่อมาก็ได้อธิษฐานจิตว่า อย่าได้ทำบาป
ใดเลย ดังนั้นบุญปนบาปนี้จึงได้ช่องส่งผล
ให้เลิกจากกิจการมิฉฉาอาชีวะ

กั๋งที่ตายเองในบ่อเลี้ยงกั๋ง ก็ส่งผลให้ผู้เลี้ยงกั๋งประสบภัยด้วยโรคระบาด เนื่องจากกั๋งตายเอง และผู้เลี้ยงกั๋งมีเจตนาน้อยกว่ากั๋งที่ส่งขายให้เขาฆ่า ซึ่งจะส่งผลให้อายุสั้น และมีโรคภัยไข้เจ็บเหมือนกัน ต่างแต่ว่า กั๋งตายเองนั้น วิชากรรมส่งผลน้อยกว่ากั๋งที่เลี้ยงแล้วส่งขายให้เขาฆ่าเป็นอาหาร

ผู้ที่เลี้ยงกั๋งขายจะได้รับวิชากรรม คือ มีโรคภัยไข้เจ็บมาก และอายุขัยไม่ยืนยาวทั้งปัจจุบันและภพชาติต่อไป

จะแก้ไข ก็ให้หักดิบเลิกอาชีพนี้ แล้วสั่งสมบุญทุกบุญ ทั้งทาน ศีล ภาวนา ปลอ่ยลัตว์ปลอ่ยปลาบ่อๆ แล้วอุทิศบุญกุศลไปให้กับลัตว์เหล่านั้น อีกทั้งต้องนั่งธรรมะให้เห็นพระในตัว

๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

